

## Ανωνυμοποιημένο κείμενο

Μετάφραση

C-583/22 PPU – 1

Υπόθεση C-583/22 PPU

Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως

Ημερομηνία κατάθεσης:

7 Σεπτεμβρίου 2022

Αιτούν δικαστήριο:

Bundesgerichtshof (Γερμανία)

Ημερομηνία της απόφασης του αιτούντος δικαστηρίου:

29 Ιουνίου 2022

Κατηγορούμενος:

MV

---

**BUNDESGERICHTSHOF (ΑΝΩΤΑΤΟ ΟΜΟΣΠΟΝΔΙΑΚΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ,  
GERMANY)**

**ΔΙΑΤΑΞΗ**

[παραλειπόμενα]

της

29ης Ιουνίου 2022

στο πλαίσιο της ποινικής διαδικασίας

κατά

του MV, που γεννήθηκε στις 21 Ιανουαρίου 1958 στο St. Chamond (Γαλλία),

για το αδίκημα του βιασμού διακεκριμένης μορφής

έτερος διάδικος στην ποινική διαδικασία:

Generalbundesanwalt (Γενικός Ομοσπονδιακός Εισαγγελέας) του Bundesgerichtshof (Ανωτάτου Ομοσπονδιακού Δικαστηρίου) [παραλείπόμενα]

Το πρώτο τμήμα ποινικών υποθέσεων του Bundesgerichtshof (Ανωτάτου Ομοσπονδιακού Δικαστηρίου), εξέδωσε στις 29 Ιουνίου 2022 την ακόλουθη διάταξη:

[παραλείπόμενα] Υποβάλλει στο Δικαστήριο της Ευρωπαϊκής Ένωσης τα ακόλουθα προδικαστικά ερωτήματα σχετικά με την ερμηνεία της απόφασης-πλαίσιο 2008/675/ΔΕΥ του Συμβουλίου, της 24ης Ιουλίου 2008, για τη συνεκτίμηση των καταδικαστικών αποφάσεων μεταξύ των κρατών μελών της Ευρωπαϊκής Ένωσης επ' ευκαιρία νέας ποινικής διαδικασίας (ΕΕ 2008, L 220, σ. 32) δυνάμει του άρθρου 267, τρίτο εδάφιο, της Συνθήκης για τη λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης (στο εξής: ΣΛΕΕ):

1. Μπορεί, λαμβανομένης υπόψη της αρχής της ίσης μεταχείρισης που απορρέει από το άρθρο 3, παράγραφος 1, της απόφασης-πλαισίου 2008/675/ΔΕΥ και υπό το πρίσμα του άρθρου 3, παράγραφος 5, της εν λόγω απόφασης-πλαισίου, όταν συντρέχει περίπτωση σχηματισμού συνολικής ποινής μεταξύ καταδικαστικών αποφάσεων γερμανικού δικαστηρίου και δικαστηρίου άλλου κράτους μέλους της Ευρωπαϊκής Ένωσης, να επιβληθεί ποινή για την εγχώρια αξιόποινη πράξη ακόμη και αν ο πλασματικός συνυπολογισμός της ποινής δικαστηρίου άλλου κράτους μέλους της Ευρωπαϊκής Ένωσης θα συνεπαγόταν την υπέρβαση του ανωτάτου επιτρεπτού ορίου συνολικής ποινής σύμφωνα με το γερμανικό δίκαιο σε περίπτωση πρόσκαιρης στερητικής της ελευθερίας ποινής;
2. Σε περίπτωση καταφατικής απάντησης στο πρώτο ερώτημα:

Πρέπει η συνεκτίμηση της ποινής δικαστηρίου άλλου κράτους μέλους της Ευρωπαϊκής Ένωσης που προβλέπεται στο άρθρο 3, παράγραφος 5, δεύτερη περίοδος, της απόφασης-πλαισίου 2008/675/ΔΕΥ να γίνεται κατά τρόπον ώστε το μειονέκτημα που προκύπτει από την έλλειψη της δυνατότητας καθορισμού συνολικής ποινής εκ των υστέρων –σύμφωνα με τις αρχές σχηματισμού συνολικής ποινής που προβλέπει η γερμανική νομοθεσία– να προσδιορίζεται επακριβώς και να αιτιολογείται στο πλαίσιο της επιμέτρησης της ποινής για την εγχώρια αξιόποινη πράξη;

[παραλείπόμενα] [στοιχεία σχετικά με τη διαδικασία ενώπιον του εθνικού δικαστηρίου]

#### Σκεπτικό:

- 1 Το πρώτο τμήμα ποινικών υποθέσεων του Bundesgerichtshof (Ανωτάτου Ομοσπονδιακού Δικαστηρίου), καλείται να αποφανθεί επί της αιτήσεως αναιρέσεως του κατηγορουμένου κατά της απόφασης του Landgericht Freiburg

im Breisgau (πρωτοδικείου του Φράιμπουργκ στο Μπράισγκαου, Γερμανία), το οποίο καταδίκασε τον κατηγορούμενο σε στερητική της ελευθερίας ποινή έξι ετών για το αδίκημα του βιασμού διακεκριμένης μορφής.

## I.

- 2 1. Η αίτηση εκδόσεως προδικαστικής αποφάσεως στηρίζεται στα ακόλουθα πραγματικά περιστατικά, όπως διαπιστώθηκαν από το Landgericht (πρωτοδικείο):
- 3 α) Στις 10 Οκτωβρίου 2003, περί ώρα 12:30 π.μ., ο κατηγορούμενος, κραδαίνοντας μαχαίρι, έθεσε υπό την εξουσία του μια 20χρονη φοιτήτρια στο Πανεπιστήμιο του Φράιμπουργκ στο Μπράισγκαου (Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας) και τη μετέφερε με όχημα σε απομονωμένο μέρος του δάσους. Εκεί, μέσα στο όχημα και παρά τη θέλησή της, την εξανάγκασε σε συνουσία για αρκετές ώρες, δια της πρωκτικής και της κολπικής οδού. Περί ώρα 4:45 π.μ., η φοιτήτρια κατάφερε να διαφύγει.
- 4 β) Ο κατηγορούμενος είναι Γάλλος υπήκοος· έχει λευκό ποινικό μητρώο στην Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας. Το γαλλικό ποινικό μητρώο περιλαμβάνει 25 εγγραφές. Οι πέντε καταδικαστικές αποφάσεις που παρατίθενται κατωτέρω είναι μεταγενέστερες της επίδικης πράξης της 10ης Οκτωβρίου 2003. Αφορούν πράξεις που διέπραξε ο κατηγορούμενος στη Γαλλία κατά το χρονικό διάστημα από τον Αύγουστο του 2002 έως τον Σεπτέμβριο του 2003.
- 5 Στις 30 Σεπτεμβρίου 2004, ο κατηγορούμενος καταδικάσθηκε από το Tribunal de grande instance Gueret (Γαλλία) σε στερητική της ελευθερίας ποινή δύο ετών.
- 6 Με απόφαση της 29ης Φεβρουαρίου 2008, το Cour d'assises du Loir-et-Cher du Blois (Γαλλία) επέβαλε στον κατηγορούμενο στερητική της ελευθερίας ποινή 15 ετών. Στην ποινή αυτή συγχωνεύθηκαν οι περαιτέρω καταδικαστικές αποφάσεις του κατηγορουμένου της 16ης Μαΐου 2008 από το Cour d'assises de Loire-Atlantique de Nantes (Γαλλία) σε στερητική της ελευθερίας ποινή έξι ετών και της 23ης Απριλίου 2012 από το Cour d'appel de Grenoble (Γαλλία) σε στερητική της ελευθερίας ποινή ενός έτους και έξι μηνών.
- 7 Τέλος, στις 24 Ιανουαρίου 2013, το Cour d'assises du Maine-et-Loire d'Angier (Γαλλία) καταδίκασε τον κατηγορούμενο σε πρόσθετη στερητική της ελευθερίας ποινή επτά ετών.
- 8 γ) Στις 20 Οκτωβρίου 2003, ο κατηγορούμενος συνελήφθη στις Κάτω Χώρες δυνάμει γαλλικού εντάλματος συλλήψεως και, έπειτα από σχεδόν επτά μήνες κράτησης επί σκοπώ εκδόσεως μεταφέρθηκε στη Γαλλία στις 17 Μαΐου 2004. Εκεί ήταν φυλακισμένος αδιαλείπτως μέχρι τις 23 Ιουλίου 2021· από τις προαναφερθείσες στερητικές της ελευθερίας ποινές, εκτελέσθηκαν 17 έτη και εννέα μήνες. Στη συνέχεια, ο κατηγορούμενος παραδόθηκε στις γερμανικές αρχές· από τις 23 Ιουλίου 2021 τελεί σε προσωρινή κράτηση στην Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας δυνάμει εντάλματος συλλήψεως του Amtsgericht

Freiburg im Breisgau (ειρηνοδικείου του Φράιμπουργκ στο Μπράισγκαου), της 23ης Ιουλίου 2021.

- 9 2. Κατά την επιμέτρηση της ποινής, το Landgericht Freiburg im Breisgau (πρωτοδικείο του Φράιμπουργκ στο Μπράισγκαου) επέβαλε ποινή επτά ετών, η οποία ήταν η αρμόζουσα βάσει της υπαιτιότητας, και δεδομένου ότι δεν είναι δυνατόν να καθορισθεί συνολική ποινή εκ των υστέρων με τις καταδικαστικές αποφάσεις των γαλλικών δικαστηρίων που αναφέρονται στο σημείο 1.1. β), αφαίρεσε ένα έτος προκειμένου να αντισταθμίσει το μειονέκτημα που προκύπτει εκ του γεγονότος αυτού. Στη βάση αυτή, το Landgericht (πρωτοδικείο) επέβαλε, στην υπό κρίση υπόθεση, στερητική της ελευθερίας ποινή έξι ετών.
- 10 3. Ο κατηγορούμενος άσκησε αίτηση αναιρέσεως κατά της καταδικαστικής απόφασης και επικαλείται παράβαση κανόνα ουσιαστικού δικαίου.

## II.

- 11 Το αιτούν τμήμα εκτιμά ότι η απάντηση στα προδικαστικά ερωτήματα είναι αναγκαία για την έκδοση απόφασης επί της αιτήσεως αναιρέσεως. Ως εκ τούτου, υποβάλλει τα προδικαστικά ερωτήματα στο Δικαστήριο της Ευρωπαϊκής Ένωσης δυνάμει του άρθρου 267, τρίτο εδάφιο, ΣΛΕΕ.
- 12 1. Σχετικό είναι το ακόλουθο νομικό πλαίσιο:
- 13 α) Δίκαιο της Ένωσης
- 14 Για την απάντηση των προδικαστικών ερωτημάτων είναι κρίσιμο, από την άποψη του δικαίου της Ένωσης, το άρθρο 3, παράγραφοι 1 και 5, της απόφασης-πλαίσιο 2008/675/ΔΕΥ, το οποίο καθορίζει τους όρους υπό τους οποίους, επ' ευκαιρία ποινικής διαδικασίας σε κράτος μέλος κατά ενός προσώπου, συνεκτιμώνται πρότερες καταδικαστικές αποφάσεις που εκδόθηκαν κατά του ιδίου προσώπου για διαφορετικά πραγματικά περιστατικά (βλ. άρθρο 1, παράγραφος 1, της απόφασης-πλαισίου 2008/675/ΔΕΥ).
- 15 Το άρθρο 3, παράγραφος 1, της απόφασης-πλαίσιο ορίζει ότι καταδικαστικές αποφάσεις που έχουν εκδοθεί προηγουμένως σε άλλα κράτη μέλη κατά του ιδίου προσώπου για διαφορετικά πραγματικά περιστατικά συνεκτιμώνται στον βαθμό που συνεκτιμώνται οι πρότερες εθνικές καταδικαστικές αποφάσεις και ότι έχουν ισοδύναμα έννομα αποτελέσματα με τις πρότερες εθνικές καταδικαστικές αποφάσεις, σύμφωνα με το εθνικό δίκαιο.
- 16 Αν η αξιόποινη πράξη την οποία αφορά η νέα ποινική διαδικασία έχει τελεσθεί πριν από την έκδοση της πρότερης καταδικαστικής απόφασης ή την πλήρη εκτέλεσή της, το άρθρο 3, παράγραφος 1, της απόφασης-πλαισίου δεν συνεπάγεται, σύμφωνα με το άρθρο 3, παράγραφος 5, πρώτη περίοδος, της απόφασης-πλαισίου, την υποχρέωση για τα κράτη μέλη να εφαρμόζουν τους εθνικούς κανόνες τους για την επιβολή ποινών, εφόσον η εφαρμογή των εν λόγω κανόνων σε καταδικαστικές αποφάσεις της αλλοδαπής ενδέχεται να περιορίζει

την επιβολή ποινής από τη δικαστική αρχή επ' ευκαιρία νέας διαδικασίας: εντούτοις, τα κράτη μέλη εξασφαλίζουν ότι, στις περιπτώσεις αυτές, τα δικαστήριά τους μπορούν να συνεκτιμούν άλλως τις πρότερες καταδικαστικές αποφάσεις που έχουν εκδοθεί σε άλλα κράτη μέλη (άρθρο 3, παράγραφος 5, δεύτερη περίοδος, της απόφασης-πλαισίου 2008/675/ΔΕΥ).

- 17 Ως αρχή πρέπει να ισχύει ότι σε καταδικαστική απόφαση που εκδίδεται σε άλλο κράτος μέλος σύμφωνα με το εθνικό δίκαιο θα πρέπει να αποδίδονται ισοδύναμα πραγματικά και δικονομικά ή ουσιαστικού δικαίου αποτελέσματα με εκείνα που αναγνωρίζει το εθνικό δίκαιο στις καταδικαστικές αποφάσεις που εκδίδουν τα εγχώρια δικαστήρια· η υποχρέωση να συνεκτιμώνται πρότερες καταδικαστικές αποφάσεις που έχουν εκδοθεί σε άλλα κράτη μέλη ισχύει, στην περίπτωση αυτή, μόνο στο μέτρο που οι πρότερες εθνικές καταδικαστικές αποφάσεις συνεκτιμώνται σύμφωνα με το εθνικό δίκαιο (αιτιολογική σκέψη 5 της απόφασης-πλαισίου 2008/675/ΔΕΥ).
- 18 β) Εθνική (γερμανική) νομοθεσία
- 19 Οι σχετικές διατάξεις για τον σχηματισμό συνολικής ποινής από πλείονες επί μέρους ποινές περιλαμβάνονται στον γερμανικό Strafgesetzbuch (ποινικό κώδικα, στο εξής: StGB), στα άρθρα 53 έως 55.
- 20 Το άρθρο 53, παράγραφος 1, StGB, με τίτλο «Πραγματική συρροή εγκλημάτων», ορίζει τα εξής:
 

«(1) Όταν ένα πρόσωπο έχει διαπράξει πλείονες αξιόποινες πράξεις για τις οποίες καταδικάζεται ταυτοχρόνως σε πλείονες στερητικές της ελευθερίας ποινές ή χρηματικές ποινές, επιβάλλεται συνολική ποινή.»
- 21 Το άρθρο 54, παράγραφοι 1 και 2, StGB, με τίτλο «Σχηματισμός της συνολικής ποινής», περιέχει τους ακόλουθους κανόνες:
 

«(1) Εάν μία από τις επί μέρους ποινές είναι ισόβια κάθειρξη, ως συνολική ποινή επιβάλλεται ισόβια κάθειρξη. Σε όλες τις άλλες περιπτώσεις, η συνολική ποινή σχηματίζεται με την επαύξηση της βαρύτερης ποινής και, σε περίπτωση ποινών διαφορετικής φύσεως, με την επαύξηση της ποινής που είναι βαρύτερη εκ της φύσεώς της. Σε αυτήν την περίπτωση, η προσωπικότητα του δράστη και οι επί μέρους αξιόποινες πράξεις αξιολογούνται συνολικά.

(2) Η συνολική ποινή δεν μπορεί να είναι ίση με το άθροισμα των επί μέρους ποινών. Δεν επιτρέπεται να υπερβαίνει τα δεκαπέντε έτη σε περίπτωση στερητικών της ελευθερίας ποινών και τις επτακόσιες είκοσι ημερήσιες μονάδες σε περίπτωση χρηματικής ποινής.»
- 22 Το άρθρο 55, παράγραφος 1, StGB, με τίτλο «Καθορισμός της συνολικής ποινής εκ των υστέρων», ορίζει τα εξής:

«(1) Τα άρθρα 53 και 54 εφαρμόζονται επίσης όταν ένα πρόσωπο που καταδικάστηκε αμετάκλητα, πριν από την εκτέλεση, την παραγραφή ή την δικαστική άφεση της ποινής που του επιβλήθηκε, καταδικάζεται για άλλη αξιόποινη πράξη την οποία διέπραξε πριν από την πρότερη καταδικαστική απόφαση. Ως πρότερη καταδικαστική απόφαση θεωρείται η απόφαση στην προηγούμενη δίκη, στο πλαίσιο της οποίας κατέστη δυνατή για τελευταία φορά η εξέταση των πραγματικών περιστατικών στα οποία στηρίχθηκε η εν λόγω απόφαση.»

- 23 2. Η απόφαση επί της αιτήσεως αναιρέσεως του κατηγορουμένου εξαρτάται από την απάντηση που θα δοθεί στα προδικαστικά ερωτήματα.
- 24 α) Επί του πρώτου προδικαστικού ερωτήματος:
- 25 Το ζήτημα αν μπορεί να επιβληθεί στον κατηγορούμενο για το υπό κρίση αδίκημα του βιασμού στη Γερμανία –πέραν των ποινών που επιβλήθηκαν στη Γαλλία– πρόσθετη στερητική της ελευθερίας ποινή που πρέπει να εκτελεσθεί, εξαρτάται από την ερμηνεία της αρχής της ίσης μεταχείρισης των εθνικών καταδικαστικών αποφάσεων και των αποφάσεων που εκδόθηκαν σε άλλα κράτη μέλη της Ευρωπαϊκής Ένωσης, η οποία προβλέπεται στο άρθρο 3, παράγραφος 1, της απόφασης-πλασίου 2008/675/ΔΕΥ («ισοδύναμα έννομα αποτελέσματα») σε συνδυασμό με το άρθρο 3, παράγραφος 5, πρώτη περίοδος, της εν λόγω απόφασης-πλασίου.
- 26 αα) Οι καταδικαστικές αποφάσεις των γαλλικών δικαστηρίων που αναφέρονται στο σημείο 1.1. β) θα μπορούσαν, αν αντιμετωπίζονταν ως γερμανικές καταδικαστικές αποφάσεις, να ληφθούν, κατ' αρχήν, υπόψη για τον σχηματισμό συνολικής ποινής· η καταδικαστική απόφαση θα μπορούσε να εκδοθεί ταυτοχρόνως δεδομένου ότι η τέλεση του υπό κρίση αδικήματος του βιασμού προηγήθηκε χρονικά των γαλλικών καταδικαστικών αποφάσεων. Κατά συνέπεια, σε περίπτωση εφαρμογής του γερμανικού ποινικού δικαίου, θα έπρεπε να καθορισθεί συνολική ποινή εκ των υστέρων σύμφωνα με το άρθρο 55, παράγραφος 1, StGB. Σύμφωνα με το άρθρο 55, παράγραφος 1, StGB, το δικαστήριο της ουσίας οφείλει να καθορίσει συνολική ποινή εκ των υστέρων όταν ένα πρόσωπο που καταδικάστηκε αμετάκλητα, πριν από την εκτέλεση, την παραγραφή ή την δικαστική άφεση της ποινής που του επιβλήθηκε, καταδικάζεται για άλλη αξιόποινη πράξη, η οποία μπορεί να ληφθεί υπόψη για τον σχηματισμό συνολικής ποινής. Η εφαρμογή του άρθρου 55 StGB από το δικαστήριο της ουσίας είναι υποχρεωτική εφόσον συντρέχουν οι προϋποθέσεις (βλ. μόνον Bundesgerichtshof [Ανώτατο Ομοσπονδιακό Δικαστήριο, στο εξής: BGH], απόφαση της 7ης Απριλίου 2020 – 3 StR 630/19, πλαγιάριθος 2, ECLI:DE:BGH:2020:070420B3STR630.19.0).
- 27 Κατά την επιμέτρηση της συνολικής στερητικής της ελευθερίας ποινής, ωστόσο, θα έπρεπε να τηρηθεί το ανώτατο όριο των 15 ετών σύμφωνα με το άρθρο 54, παράγραφος 2, δεύτερη περίοδος, StGB· τούτο σημαίνει ότι θα μπορούσε μεν να επιβληθεί επί μέρους ποινή για το υπό κρίση αδίκημα του βιασμού, πλην όμως σε

περίπτωση συνυπολογισμού της επί μέρους αυτής ποινής θα διατηρείτο, κατ' αποτέλεσμα, η-εκ νέου σχηματισθείσα- συνολική ποινή 15 ετών και επομένως δεν θα ήταν δυνατή η εκτέλεση της πρόσθετης ποινής. Το ανώτατο επιτρεπτό όριο της πρόσκαιρης στερητικής της ελευθερίας ποινής σύμφωνα με το γερμανικό δίκαιο θα είχε ήδη καλυφθεί με την καταδικαστική απόφαση σε στερητική της ελευθερίας ποινή 15 ετών, του Cour d'assises du Loir-et-Cher du Blois, της 29ης Φεβρουαρίου 2008.

- 28 Εντούτοις, ο σχηματισμός συνολικής ποινής με αλλοδαπές καταδικαστικές αποφάσεις αποκλείεται διότι, λόγω της συνδεδεμένης με αυτή επέμβασης στον αμετάκλητο χαρακτήρα της αλλοδαπής καταδικαστικής απόφασης και στην κυριαρχική εξουσία του αλλοδαπού κράτους περί την εκτέλεση των ποινών, αυτός θα ήταν ανεπίτρεπτος για λόγους διεθνούς δικαίου (παγία νομολογία· βλ. BGH, αποφάσεις της 4ης Ιουλίου 2018 – 1 StR 599/17, πλαγιάριθμος 5, ECLI:DE:BGH:2018:040718B1STR599.17.0 και της 23ης Απριλίου 2020 – 1 StR 15/20, πλαγιάριθμος 13, ECLI:DE:BGH:2020:230420B1STR15.20.0).
- 29 ββ) Δεδομένης της έλλειψης δυνατότητας σχηματισμού συνολικής ποινής σε περίπτωση καταδικαστικής απόφασης εθνικού δικαστηρίου και δικαστηρίου άλλου κράτους μέλους της Ευρωπαϊκής Ένωσης, το άρθρο 3, παράγραφος 1, της απόφασης-πλαίσιου 2008/675/ΔΕΥ επιβάλλει στα κράτη μέλη να μεριμνούν ώστε επ' ευκαιρία νέας ποινικής διαδικασίας κατά ενός προσώπου, οι καταδικαστικές αποφάσεις που έχουν εκδοθεί προηγουμένως σε άλλα κράτη μέλη για διαφορετικά πραγματικά περιστατικά, να συνεκτιμώνται αφενός στον βαθμό που συνεκτιμώνται, σύμφωνα με το εθνικό δίκαιο, οι πρότερες εθνικές καταδικαστικές αποφάσεις, αφετέρου δε να έχουν ισοδύναμα πραγματικά και δικονομικά ή ουσιαστικού δικαίου αποτελέσματα με τις πρότερες εθνικές καταδικαστικές αποφάσεις, σύμφωνα με το εθνικό δίκαιο αυτό. Κατά τη νομολογία του Δικαστηρίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης, τούτο έχει ως σκοπό να αποφευχθεί το ενδεχόμενο το οικείο πρόσωπο να τύχει λιγότερο ευνοϊκής μεταχείρισης απ' ό,τι εάν η επίμαχη πρότερη καταδικαστική απόφαση ήταν εθνική καταδικαστική απόφαση (ΔΕΕ, απόφαση της 15ης Απριλίου 2021 – C-221/19, σκέψεις 49, 50, 57, 58, ECLI:EU:C:2021:278· συναφώς, ΔΕΕ, απόφαση της 21ης Σεπτεμβρίου 2017 – C-171/16, σκέψη 26, ECLI:EU:C:2017:710, και ΔΕΕ, απόφαση της 5ης Ιουλίου 2018 – C-390/16, σκέψη 28, ECLI:EU:C:2018:532). Εντούτοις, σύμφωνα με το άρθρο 3 παράγραφος 5, πρώτη περίοδος, της απόφασης-πλαίσιου 2008/675/ΔΕΥ, το άρθρο 3, παράγραφος 1, της εν λόγω απόφασης-πλαίσιο δεν υποχρεώνει τα κράτη μέλη να εφαρμόζουν τους εθνικούς κανόνες τους [παραλειπόμενα] για την επιβολή ποινών, εφόσον η εφαρμογή των εν λόγω κανόνων σε καταδικαστικές αποφάσεις της αλλοδαπής ενδέχεται να περιορίζει την επιβολή ποινής από τη δικαστική αρχή επ' ευκαιρία νέας διαδικασίας.
- 30 γγ) Κατά συνέπεια, η επιβολή ποινής για την υπό κρίση αξιόποινη πράξη θα ήταν, κατά το αιτούν τμήμα, επιτρεπτή μόνον εάν το άρθρο 3, παράγραφος 5, πρώτη περίοδος, της απόφασης-πλαίσιου 2008/675/ΔΕΥ είχε την έννοια ότι η αρχή της ίσης μεταχείρισης που ρυθμίζεται στο άρθρο 3, παράγραφος 1, της εν λόγω απόφασης-πλαίσιο δεν θα ανέπτυσσε αποτελέσματα (ακόμη και) αν ο

πλασματικός συνυπολογισμός της ποινής δικαστηρίου άλλου κράτους μέλους της Ευρωπαϊκής Ένωσης συνεπαγόταν την υπέρβαση του ανώτατου επιτρεπτού ορίου των 15 ετών που προβλέπεται από το άρθρο 54, παράγραφος 2, δεύτερη περίοδος, StGB για τη συνολική (πρόσκαιρη) στερητική της ελευθερίας ποινή. Εντούτοις, μια τέτοια ερμηνεία δεν είναι εύλογη, καθόσον αντιβαίνει στο κεντρικό νόημα του άρθρου 3, παράγραφος 1, της απόφασης-πλασίου 2008/675/ΔΕΥ και τις προαναφερθείσες αποφάσεις του Δικαστηρίου, στο μέτρο που θα επιτρεπόταν, αντιθέτως προς την αρχή της ίσης μεταχείρισης που ρυθμίζεται στο άρθρο αυτό, υπέρβαση του ανώτατου ορίου που προβλέπεται στο άρθρο 54, παράγραφος 2, δεύτερη περίοδος, StGB.

- 31 β) Επί του δεύτερου προδικαστικού ερωτήματος:
- 32 Σε περίπτωση που το Δικαστήριο δώσει καταφατική απάντηση στο πρώτο προδικαστικό ερώτημα, καθίσταται λυσιτελής για το αιτούν τμήμα εάν η συνεκτίμηση της ποινής δικαστηρίου άλλου κράτους μέλους της Ευρωπαϊκής Ένωσης που προβλέπεται στο άρθρο 3, παράγραφος 5, δεύτερη περίοδος, της απόφασης-πλασίου 2008/675/ΔΕΥ πρέπει να γίνεται κατά τρόπον ώστε το μειονέκτημα που προκύπτει από την έλλειψη της δυνατότητας καθορισμού συνολικής ποινής εκ των υστέρων –σύμφωνα με τις αρχές σχηματισμού συνολικής ποινής που προβλέπει η γερμανική νομοθεσία– να προσδιορίζεται επακριβώς και να αιτιολογείται στο πλαίσιο της επιμέτρησης της ποινής για την εγχώρια αξιόποινη πράξη.
- 33 αα) Κατά το άρθρο 3, παράγραφος 5, δεύτερη περίοδος, της απόφασης-πλασίου 2008/675/ΔΕΥ, τα κράτη μέλη εξασφαλίζουν ότι, στις περιπτώσεις του άρθρου 3, παράγραφος 5, πρώτη περίοδος, της εν λόγω απόφασης-πλασίου, τα δικαστήριά τους μπορούν να συνεκτιμούν άλλως τις πρότερες καταδικαστικές αποφάσεις που έχουν εκδοθεί σε άλλα κράτη μέλη. Κατά τη μεταφορά της απόφασης-πλασίου 2008/675/ΔΕΥ στο γερμανικό δίκαιο, ο Γερμανός νομοθέτης έκρινε ότι δεν υπήρχε ανάγκη μεταφοράς του άρθρου 3 της απόφασης-πλασίου· ο λόγος που αναφέρθηκε ήταν ότι η προσέγγιση ότι οι αλλοδαπές πρότερες καταδικαστικές αποφάσεις δεν μπορούν μεν να ενσωματωθούν τυπικά στον προσδιορισμό της ποινής (μέσω του καθορισμού συνολικής ποινής εκ των υστέρων), πλην όμως ο καταδικασθείς δεν θα πρέπει να περιέρχεται σε μειονεκτική θέση στο μέτρο του δυνατού, αντιστοιχεί στην αντιστάθμιση της βαναυσότητας που εφαρμόζεται από τη νομολογία των γερμανικών δικαστηρίων και σε περίπτωση αλλοδαπών πρότερων καταδικαστικών αποφάσεων [παραλειπόμενα].
- 34 Σύμφωνα με τη μέχρι πρότινος νομολογία του Bundesgerichtshof (Ανώτατου Ομοσπονδιακού Δικαστηρίου), το μειονέκτημα που προκύπτει λόγω της έλλειψης δυνατότητας καθορισμού συνολικής ποινής εκ των υστέρων με καταδικαστικές αποφάσεις δικαστηρίων άλλου κράτους μέλους της Ευρωπαϊκής Ένωσης λαμβάνεται συνήθως υπόψη, στο πλαίσιο του προσδιορισμού της ποινής μέσω μιας –μη ποσοτικά προσδιορισμένης– αντιστάθμισης της βαναυσότητας που βρίσκεται στην ελεύθερη κρίση του δικαστηρίου της ουσίας (βλ., προσφάτως, BGH, απόφαση της 26ης Ιανουαρίου 2022 – StR 461/21,

ECLI:DE:BGH:2022:260122B3STR461.21.0). Συναφώς, θεωρείται κατ' αποτέλεσμα ότι επαρκεί ότι το δικαστήριο της ουσίας συνεκτιμά την έλλειψη δυνατότητας καθορισμού συνολικής ποινής εκ των υστέρων –πέραν των άλλων παραγόντων προσδιορισμού της ποινής– ως στοιχείου υπέρ του κατηγορουμένου κατά την επιμέτρηση της νέας ποινής.

- 35 ββ) Εντούτοις, η νομολογία αυτή δεν λαμβάνει επαρκώς υπόψη τις διατάξεις των άρθρων 54 και 55 StGB και της απόφασης-πλαίσιου 2008/675/ΔΕΥ. Συγκεκριμένα, υφίσταται κίνδυνος η αντιστάθμιση της βανανυσότητας να περιορισθεί απλώς σε κενό γράμμα. Ως εκ τούτου, το αιτούν τμήμα εκτιμά ότι πρέπει να διευκρινισθεί το κρίσιμο για την έκδοση αποφάσεως ζήτημα εάν το άρθρο 3, παράγραφοι 1 και 5, της απόφασης-πλαίσιου 2008/675/ΔΕΥ έχει την έννοια ότι το μειονέκτημα που προκύπτει από την έλλειψη της δυνατότητας καθορισμού συνολικής ποινής εκ των υστέρων μεταξύ πρότερων καταδικαστικών αποφάσεων δικαστηρίων άλλου κράτους μέλους της Ευρωπαϊκής Ένωσης και ποινών που επιβλήθηκαν από τα εθνικά δικαστήρια πρέπει να προσδιορίζεται επακριβώς μέσω του πλασματικού συνυπολογισμού της ποινής δικαστηρίου άλλου κράτους μέλους της Ευρωπαϊκής Ένωσης και να αιτιολογείται λεπτομερώς ως προς το ύψος του.
- 36 γγ) Το αιτούν τμήμα εκτιμά ότι μόνο μια επαρκώς αιτιολογημένη και ποσοτικά προσδιορισμένη αντιστάθμιση των μειονεκτημάτων ανταποκρίνεται στην ουσία της ρύθμισης του άρθρου 3, παράγραφοι 1 και 5, της απόφασης-πλαίσιου 2008/675/ΔΕΥ.
- 37 Από την προπαρατεθείσα νομολογία του Δικαστηρίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης σχετικά με την απόφαση-πλαίσιο 2008/675/ΔΕΥ προκύπτει ότι ο τρόπος με τον οποίο συνεκτιμώνται πρότερες καταδικαστικές αποφάσεις δικαστηρίων άλλου κράτους μέλους της Ευρωπαϊκής Ένωσης πρέπει να προσομοιάζει κατά το δυνατόν σε εκείνον των πρότερων εγχώριων καταδικαστικών αποφάσεων. Προκειμένου να πλησιάσει όσο το δυνατόν περισσότερο στον σχηματισμό συνολικής ποινής –ακόμη και εκ των υστέρων–, που σχηματίζεται, κατά το γερμανικό δίκαιο, από επί μέρους ποινές, οι οποίες επίσης πρέπει να προσδιορίζονται ποσοτικά επακριβώς (άρθρα 54 και 55, StGB), –μέσω της επαύξησης της βαρύτερης επί μέρους ποινής–, είναι απαραίτητο, κατά το αιτούν τμήμα, να προσδιορίζεται επακριβώς το μειονέκτημα που προκύπτει από την έλλειψη της δυνατότητας σχηματισμού συνολικής ποινής και να αφαιρείται από τη νέα (συνολική) ποινή που πρόκειται να επιβληθεί. Η κατάσταση αυτή –που αντιστοιχεί στο άρθρο 55, παράγραφος 1, πρώτη περίοδος, StGB– διαφέρει επίσης ουσιωδώς από άλλες περιπτώσεις διαδικασιών που έχουν περατωθεί (όπως, για παράδειγμα, οι ποινές που έχουν εκτελεσθεί εξ ολοκλήρου) στις οποίες αρκεί η χορήγηση μιας μη ποσοτικά προσδιορισμένης αντιστάθμισης της βανανυσότητας, καθόσον δεν είναι πλέον δυνατός ο σχηματισμός συνολικής ποινής.
- 38 Βεβαίως, –σε αντίθεση με τις εγχώριες καταδικαστικές αποφάσεις– σε περιπτώσεις καταδικαστικών αποφάσεων που εκδόθηκαν σε διαφορετικά κράτη

δεν εξαφανίζεται η επί μέρους ποινή ως αυτοτελώς εκτελεστή απόφαση (βλ., BGH, απόφαση της 26ης Ιανουαρίου 2022 – 3 StR 461/21, πλαγιάριθμοι 9 επ., ιδίως πλαγιάριθμος 14, ECLI:DE:BGH:2022:260122B3STR461.21.0, επίσης ως προς το ότι η απόφαση-πλαίσιο 2008/675/ΔΕΥ δεν απαιτεί κατ' ανάγκην τον ακριβή ποσοτικό προσδιορισμό της αντιστάθμισης των μειονεκτημάτων)· ωστόσο, η επαρκής αιτιολόγηση της αντιστάθμισης και του ποσοτικού προσδιορισμού της φαίνεται να είναι απαραίτητη για λόγους διαφάνειας, ιδίως δε για λόγους αναγόμενους στη δυνατότητα του αναιρετικού δικαστηρίου να ελέγξει την επιβληθείσα ποινή ως ουσιώδες μέρος της απόφασης του δικαστηρίου της ουσίας.

- 39 Το συμπέρασμα αυτό ενισχύεται, μεταξύ άλλων, από το γεγονός ότι –όπως προκύπτει από το άρθρο 54, παράγραφος 1, πρώτη περίοδος, StGB– ο σχηματισμός της συνολικής ποινής αποτελεί αυτοτελή και ειδική πράξη προσδιορισμού της συνολικής ποινής (παγία νομολογία· βλ. BGH, απόφαση της 12ης Νοεμβρίου 2019 – 1 StR 415/19, πλαγιάριθμος 3, ECLI:DE:BGH:2019:121119B1STR415.19.0· απόφαση της 24ης Αυγούστου 2016 – 2 StR 504/15, πλαγιάριθμος 20, ECLI:DE:BGH:2016:240816U2STR504.15.0· σε αμφότερες περιπτώσεις με περαιτέρω παραπομπές). Η απαίτηση αυτή δεν μπορεί να ικανοποιηθεί με την απλή συνεκτίμηση μιας μη ποσοτικά προσδιορισμένης αντιστάθμισης της βανασότηας ως απλού στοιχείου προσδιορισμού της ποινής υπέρ του κατηγορουμένου, διότι το μέτρο αυτό δεν είναι καθόλου εύληπτο και, επομένως, αφαιρείται από τη δυνατότητα ελέγχου του αναιρετικού δικαστηρίου ένα καθοριστικό τμήμα της απόφασης του δικαστηρίου της ουσίας.
- 40 δδ) Ο τρόπος με τον οποίο το δικαστήριο της ουσίας καθορίζει επακριβώς την αντιστάθμιση, βρίσκεται, κατά το αιτούν τμήμα, στην ελεύθερη κρίση του δικαστηρίου της ουσίας. Το δικαστήριο της ουσίας μπορεί να λάβει άμεσα υπόψη για την επιβολή της νέας ποινής το γεγονός ότι δεν μπορεί να σχηματισθεί συνολική ποινή με την πρότερη ποινή –μέσω του ποσοτικού προσδιορισμού του αφαιρούμενου τμήματος– ή μπορεί επίσης, λαμβάνοντας υπόψη την αλλοδαπή ποινή, να σχηματίσει μια «πλασματική συνολική ποινή» και να μειώσει αυτή κατά την αλλοδαπή ποινή. Το μόνο που απαιτείται είναι να προβεί σε αρμόζουσα αντιστάθμιση και να αιτιολογήσει επαρκώς και να προσδιορίσει αυτήν ποσοτικά στο σκεπτικό της απόφασης –ομοίως προς τον σχηματισμό της συνολικής ποινής σύμφωνα με τα άρθρα 54 και 55 StGB.
- 41 εε) Στην απόφασή του για τον προσδιορισμό της ποινής, το Landgericht (πρωτοδικείο) δεν διέκρινε ότι με την επιβολή στερητικής της ελευθερίας ποινής έξι ετών υπερέβη εκ των πραγμάτων το ανώτατο όριο συνολικής στερητικής της ελευθερίας ποινής 15 ετών κατά το γερμανικό δίκαιο· επίσης, κατά τα λοιπά, δεν μνημόνευσε τα κατάλληλα κριτήρια, βάσει των οποίων συνεκτίμησε τις καταδικαστικές αποφάσεις των δικαστηρίων της Ευρωπαϊκής Ένωσης κατά τα οριζόμενα στο άρθρο 3, παράγραφος 5, δεύτερη περίοδος, της απόφασης-πλαισίου 2008/675/ΔΕΥ, με αποτέλεσμα να είναι αμφίβολο αν τηρήθηκαν επαρκώς οι απαιτήσεις του δικαίου της Ένωσης.

- 42 γ) Η ερμηνεία της απόφασης-πλαίσιο 2008/675/ΔΕΥ εναπόκειται αποκλειστικώς στο Δικαστήριο της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Το Δικαστήριο δεν έχει ακόμη αποφανθεί επί του ζητήματος αυτού, οπότε δεν υφίσταται *acte éclairé*. Επίσης, η ερμηνεία δεν είναι τόσο προφανής ώστε να μην υφίστανται εύλογες αμφιβολίες κατά την έννοια μιας *acte clair* (βλ., όσον αφορά τις προϋποθέσεις του προφανούς της ερμηνείας, ΔΕΕ, απόφαση της 6ης Οκτωβρίου 1982 – Υπόθεση C-283/81, CILFIT, Συλλογή 1982, σ. 3415, EU:C:1982:335).
- 43 [παραλειπόμενα] [στοιχεία σχετικά με τη διαδικασία ενώπιον του εθνικού δικαστηρίου]

### III.

- 44 Το αιτούν τμήμα ζητεί να διαταχθεί η εκδίκαση από το Δικαστήριο της αίτησης προδικαστικής αποφάσεως κατά προτεραιότητα, δυνάμει του άρθρου 53, παράγραφος 3, του Κανονισμού Διαδικασίας του Δικαστηρίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης σε συνδυασμό με το άρθρο 267, τέταρτο εδάφιο, ΣΛΕΕ. Τα προδικαστικά ερωτήματα είναι κρίσιμα για την έκδοση απόφασης στο πλαίσιο εκκρεμούς ποινικής διαδικασίας, στην οποία εφαρμόζεται πρωτίστως το απορρέον από το άρθρο 5, παράγραφος 3, της Σύμβασης για την Προάσπιση των Δικαιωμάτων του Ανθρώπου και των Θεμελιωδών Ελευθεριών (ΕΣΔΑ) δικαίωμα του τελούντος σε προσωρινή κράτηση κατηγορουμένου να δικασθεί εντός εύλογης προθεσμίας.

[παραλειπόμενα] [στοιχεία σχετικά με τη σύνθεση του δικαστικού σχηματισμού και του προηγούμενου βαθμού δικαιοδοσίας]